

Brassó, Nagy- s Czerna-utca sarkán
Papp E. utóráktára fölött, 1. em.
hol a szerkesztő hátköznapokon délelőtt
9-11 óra között,
hol minden délután alálható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hármamentesen de küldendők
Készítők vissza nem adatnak

BRASSÓ

helyben házhoz hordva v. vidék
postán küldve:
Egész évre 7 frt, fél évre 3 rt 50 kr
negyed évre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 se
helye 50 kr.) Nagyobb és többzetű hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egye hirdetés bélégdíj: 30 k
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, lieső-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszuaszoói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári s az
ágothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János, Dukes Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube
s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz, Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetés-irodájában.

112-ik szám.

Brassó, Szombat, szeptember 29-én.

IV. évfolyam 1888.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ“

című

politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és
szépirodalmi lap

IV. évfolyamának utolsó negyedére.

Lapunk október hó elsejével az utolsó negyed-
be lépén, ezennel új előfizetést hirdetünk. Eddigi t.
előfizetőinket kérjük tisztelettel: szíveskedjenek előfize-
tésüket megújítani, minthogy lapot csak úgy küldhe-
tünk, ha az előfizetési díjak rendesen beküldetnek.

A hazafias ügy iránti tekintetből kérjük lapunk
szíves terjesztését.

Előfizetési árak:

Negyedévre (október—december) 1 frt. 80 kr.

Külföldre negyedévre 5 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvány-
nyal küldendők a „Brassó“ kiadóhivatalába.

Kivánatra bárkinek mutatvány-számmal készsé-
gesen szolgálunk. Gyűjtőknek 5 egyszerre beküldött
előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Mint eddig, — úgy ezentúl sem fogunk kimélni
semmi anyagi áldozatot, csak kérjük a t. közönség b.
tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

Az utolsó galamb.

„A nemzet génusza nevében száll ki a
remélt olajáért a hánykodó hajónak utolsó
galambja.“

E galamb az E. M. K. E., mely kérés
alakjában száll ki most Magyarország leányai-
hoz, az egri nők, a Széchy Máriaék, a Dobó
Katicák utódaihoz; Magyarország összes tör-
vényhatóságai s városaihoz, a régi Magyaror-
szághoz, melynek önkormányzata volt a ma-
gyar alkotmány; melyeknek hazafisága volt
az a bevehetetlen vár, melyet egy ezredéven át
ostromolt török, tatár, görög, német; Magyar-
ország összes pénzügyeinek, az új Magyar-
országhoz, a tőkéhez, melynek nyomában új
élet nyílik, mely nemzeteket emel s porba sujt.

A honleányoknak azt a lobogót kell össze-
adniok, melyről az istenanya, hazánk védő-
asszonya fogja hirdetni, hogy „Erdély Magyar-

ország jobb keze“, ki Erdélyt bírja, azé Ma-
gyarország.

Annak a lobogónak minden szalagját s
minden szalagjához egy-egy szálát, fonalat,
minden apró szögecskét Magyarország leá-
nyainak kell összeadni, szegénynek úgy, mint
gazdagnak, a mely alatt a tette ébredt er-
délyi magyarság fog küzdeni a kultura feje-
verével hazáért, nemzetért — s e kettőben
királyért.

Annak a lobogónak egy év múlva már
lengeni kell s hirdetni, hogy nagy Magyaror-
szágnak nagy leányai megértették a nemzet
kérő szövegét s újból bebizonyították a költő
szavait: „Magyar nőnek születni nagy és szép
gondolat.“

Am a lobogó csak symbolum. A mit az
a lobogó jelképez, azt nekünk meg kell való-
sítanunk. Az a trikolor egy jelentőségi egy
erős Magyarországgal.

Ezt a Magyarországot nekünk kell erőssé
tennünk. Erőssé egy valóban erős, művelt
magyarság által; erőssé nemzeti ipar által.

A hol a jobbik béna, ott a test, bármily
erős legyen is, megbénult. Ha Erdély nem
lesz erős, Magyarország mindég gyenge ma-
rad. Azért Magyarország főfeladata: erőssé
tenni Erdélyt.

Kultura és ipar teremtéséhez vagyunk kell.
E vagyont kell összegyűjteni. A nemzet fillé-
reiből kell összegyűlni ama nemzeti tőkének,
a mely nemzetet erősítsen s új, még erőtelje-
sebb nemzedéket teremtsen.

A nemzet nem is volt fukar. Ámde bő-
kezű sem volt. Három évi küzdelmünk után,
az égető szükség dacára, még mindég nincs
együtt az a millió, mely feltétlenül szükséges
arra, hogy csak némiképp is intenzív működést
fejtessen ki az E. M. K. E.

E milliónak össze kell jönni. A mi eddig
van, az sem kevés, de nem is sok. Nem ke-
vés mint pénz, de kevés mint segítség.

Erdély magyarsága segítségért kiált. Mint
az özönvíz idején ezer meg ezer kar emelke-
dik az árból ég felé, segílyt remélve, — úgy
Erdély magyarsága is ezer felől kiált segede-
lemért. Mindenütt égető a szükség. De az
anyagi erők nem elegendők a segílyre. A mi
pénze az E. M. K. E.-nek van, mind lekötötte

segélyekre: évenként huszezer forint. Ámde ez
mind kevés; ezzel a segílyért kiáltóknak, a
veszélyben lévőknak még negyede sincs ki-
elégítve.

Pedig segíteni mindegyiken kell, külön-
ben pusztulunk, veszünk s a nemzet soha erős
nem lesz.

Ezért küldi ki az E. M. K. E. utolsó ga-
lambját a törvényhatóságok s városokhoz.
Mert hisz Magyarország 91 törvényhatósága
közül eddig csak 38 áldozott a szent czélért,
118 városa közül csak 41 s 12,665 községe
közül csak 74.

Ez kevés. És ezek közül is csak kilencz,
mely ezer forintnál többel áldozott, a többi
többnyire száz frttal. Ez a segíly valóban nem
áll arányban sem a nagy czéllal, sem a nagy
munkával. De mindazonáltal meg volna elé-
gedve a segílyvel az E. M. K. E., ha ha-
zánk minden megyéje, városa és községe átlag
legalább száz forintot adna a nagy munkához.
— Ez Magyarország, az ország közös segílye
volna.

S vajjon nem megérdemli-e Erdély ezt a
segélyt? . . .

És pénzügyeink? Nem méltányos-e,
hogy ezek is részt vegyenek a nemzet nagy
terheiben?

Vajha az utolsó galamb barátságos fo-
gadtatásra találna mindenütt, hol beköszönt!
Vajha teljes eredményrel térne vissza a bár-
kába, honnan kirepült s vinné magával a re-
mény zöld olajágát!

Az E. M. K. E. megszűnnék minden ideje
legnagyobb részét az erőgyűjtésre fordítani, a
működés eredménye még nagyobb volna és a
ki hasznát venné — csak a haza volna.

Magyarország leányai, törvényhatóságok,
városok s községek, pénzügyek és társula-
tok! — bocsássátok be szeretettel az
utolsó galambot s küldjétek jó hir-
rel vissza bárkájába; mert ez a bár-
ka az, melybe a nemzet menekült az
özönvíz elől; e bárkának meg kell
menekülnie. E bárka evezősei s kormányo-
sai vannak hivatva új nemzetet teremteni:

erős Magyarországot.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A mult árnyai.

— Novella. —

(Folytatás.)

Először is boldogságára gondolt, a régi, szép
időkre, melyeket a szeretett férj oldalán töltött. Ak-
kor bátran és gondtalanul tekintett a világra, nem
élve semmitől. Most oly furcsának tetszett neki, hogy
ő is boldog volt egykor, kaczagva a világot; mert ő
nagyon komoly volt leánykorában, már korán keserű
tapasztalatokat szerezve a szülői házban. De házassága
ismét földérté világát, évek hosszú során át boldog
volt — amaz estéig, azon április 24-éig.

Hogy emlékszik még ama napra! Ott állott az
ablaknál, karján az akkor hat éves Elvinnel, várva
mádot férjét, a ki hosszabb hivatalos útról volt ha-
zatérendő. Valahányszor a gyermek egy férfi alakot
látott befordulni az utcán, mindannyiszor élénken
rapsolva kis kacsóival, kiáltá: „A tata! a tata! —
Hogy dobogott akkor a szíve, mily epedve várta fér-
jét s hogy kacagtak mindketten, ha daliás férje he-
lyett egy egész idegen ember haladt el mellettük!

Végre egy kocsi állott meg a ház előtt. Anya
leány eléje futottak. De ő nem mondhatta végig
„Isten hozott!“-at. Férje tekintete olyan különös-
nek, olyan merevnek tűnt fel neki! A csendes, nyu-

godt férfi ma oly különös hangon kiabált; a rendsze-
rető, gondos férj ma odadobta táskáját s ruháit a pam-
lagra s rákiáltott a cselédre, miért mozog oly lassan?
Azután beszélni kezdett, de egész szokatlan, izgatott,
nyers hangon: mintha nem is ő beszélt volna!

Lefektette gyermekét s mintha csak tegnap tör-
tént volna, úgy emlékszik rá, hogy minő érzések fog-
ták el azalatt, hogy gyermeke elszenderedett. Már ak-
kor érezte elborulni egét! Leült szembe férjével; keble
még hevesebben dobogott. Az egészen megváltozott
férfi beszélni kezdett s a hercegi palotát emlegette,
a melyet megvenni akar.

— Te talán tréfálsz, Emil? — mondá ő aka-
ratlanul, bámulva férje gondolatán. Mert a palota nagy
birtok volt, a melynek megvásárlására egy hivatalnok,
mint férje, bármily rendezett és jó anyagi viszonyok
között lett legyen is, nem gondolható, ha csak tönkre
nem akarja magát tenni.

Mily dühös tekintet vetett rá férje; hogy or-
ditott: ennek a nyomoruságos életnek végét kell vetni;
ő jól lakott már a hivatallal, nincs kedve ott gör-
nyedni, élvezni akarja gazdagságát.

Mialatt férje így beszélt, ő mindinkább távolabb
tolta tőle székét s úgy érezte, hogy neki menekülnie
kell innen, ki az éj sötétjébe, — el ettől a férfitől,
ki férje vonásaival bír ugyan, de a ki nem lehet az
ő férje, mert irtózik tőle.

Csakhamar azonban egy vigasztaló gondolata tá-
madt: bátha az ő férje ittas. Elvette tehát tőle a bo-
ros üveget, melyből egyre töltögetett. Ekkor a férfi
dühösen ugrott utána, kiragadta kezéből az üveget s
földhöz vágta, hogy a bor mind kifolyt. Azután utána-
kapott, megragadta őt is karján s az ajtóhoz lóditotta.

Oh, az a borzasztó éjszaka! Hogy törte fejét,
megfejtendő férje magaviseletét!

Borzasztó helyzet! A mint szerette, imádkozta ed-
dig férjét, úgy félt tőle most. — Minden éjszaka egy
öröklétnek tűnt fel előtte, mert aggódott minden kö-
vetkező percztől; nem merté lezárni szempilláit, mert
nem volt nyugta, ha csak egy perczre is egyedül
hagyta férjét s mégis ezer kinnal küzdött, ha mel-
lette volt.

Igyekezett titkolni állapotát, a mig lehetett; hall-
gatagon tűrt s kérte az orvost is hallgatásra, mig a
borzasztó szó, melyet ő nem akart legelőször kiejteni,
mások által nem mondatott ki: — Örültség!

Most elvesztette hozzá minden jogát; a szeren-
csétlen ember ki volt zárva az emberi társadalomból.

Mint vad állatot, úgy csalták azután törbe, el-
fogták s elvitték otthonából, melynek ő boldogsága
volt. Kaczagott, mikor mögötte bezárult a tébolyda
ajtaja; mikor ott állott előtte remegve, akkor is biz-
tosította őt, hogy most fog csak új élet, az eddiginél
boldogabb kezdődni, mert hisz ő most valódi Krózus,
hatalmas és gazdag, mint egy császár.

(Folytatás következik.)

Belföld.

Brassó, szept. 28. (Főrendiházi alelnök.) A főrendiház egyik alelnökének kinevezése, a mi gróf Csáky Albinnak a vallás- és közoktatásügyi miniszterium élére történt meghívása folytán vált szükségessé, sok gondot ad a vezető köröknek igen kényes feladattal állnak szemben. Főrendi körökben — a „Pester Correspondenz” szerint — leghatározottabban azon kívánat észlelhető, hogy gróf Szapáry Gyula hivassék meg ezen magas állásra s ha képviselői mandátumát letenni nem akarná s a megtiszteltetést ez okból elutasítani kellene, úgy Szapáry Géza grófot tartják annak, kinek kinevezetése a legtöbbeknek rokonszenves lenne.

Külpolitikai szemle.

Brassó, szept. 28.

Egy berlini félhivatalos lap értesülése szerint Kálnoky Gusztáv grófnak Bismarck hercegnél tett látogatása az európai helyzetet csak jobbra fordította, a mennyiben a két hatalom közeledett. Oroszországnak Bulgária irányában táplált követeléseihez. Oroszország ebbeli követeléseihez az a célja, hogy az Ausztria-Magyarországgal való összeütközés kikerültesse. Ha az osztrák-magyar monarchiában a magyarok ép úgy visszatereltetnének, mint a hogy Oroszországban a panszlávok háttérbe szorítottak, akkor a megegyezés igen könnyű lenne. Az egész dolognak az a látszata, hogy a mi Peterhofban kezdeményeztetett, Bécsben és Rómában befejezést nyer.

Londonból pedig ugyan Kálnoky látogatásáról következőt jelentik: Azt beszélik, hogy Kálnoky gróf Friedrichsruheből azt a biztosítást kapta, hogy Németországnak nincs szándékában az osztrák magyar monarchiára — a keteti kérdést illetőleg — nyomatni gyakorolni, mert e kérdésben az osztrák-magyar monarchia van érdekelve és nem Németország. Ha Oroszország Ausztria-Magyarországot megtámadja, Németország, mint szövetséges-társ tudni fogja kötelességét, de Oroszország és Ausztria-Magyarország közt a keteti differentiák szabályozását a két félre hagyja.

A bécsi külügyminiszterium illetékes köreiben határozottan megczáfolják azt a Párisból világgá bocsátott hírt, hogy a keleten nagy események vannak készülöben. A hatalmak sem Koburg Ferdinand herceg előmozdítására nézve nem egyeztek meg, sem Waldemár hercegnek a bolgár trónra való meghívása tárgyában nem jöttek megállapodásra. A bolgár kérdés egyáltalában e pillanatban teljesen szünetel. Waldemár herceget illetőleg konstatálód, hogy a hercegnek egyáltalában nincs kedve a bolgár kalandra vállalkozni.

Vilmos császár érintkezése a pápával a vatikáni nagykövetség útján fog történni. A császár saját istállójából egy disz-hintót visz magával, ilyenformán akarván elejét venni annak, hogy a Quirinal hintaján legyen kénytelen a Vatikánba menni.

A bolgár kormány önként kijelentette, hogy Sophiában az irányadó köröknek eszük ágában sincs a maczedonai kérdést jelenleg napirendre hozni. Ez a spontán nyilatkozat a bolgárok iránt itt uralkodó barátságos érzületet jelentékenyen megerősítette.

Szerbia még mindig bizonytalan helyzetben van. Mihalovics Radivoj, volt belügyminiszter, Christics Konstantin törvényszéki bíró, a miniszterelnök fia és Gjorgievics György ügyvéd a király meghívá-

sára Gleichenbergbe utaztak. A politikai körökben e feltűnő meghívás folytán újra a kabinetváltság kérdésével foglalkoznak, s azt beszélik, hogy a kormány-változás kikerülhetetlenné válik; másrészt a király meghívását a válpör ügyével hozzák kapcsolatba. A politikai pártkörökben érthető izgatottság uralkodik.

Párisban még mindig strájkolnak a bányamunkások; a saint-étiennei köszénbányákban komoly összeütközés volt a strikolók és azon munkások közt, kik munkába akartak állani. Sok munkás megsebesült. A csendőrség közbelépett és több embert elfogott. Az elfogottakat a strájkolók ki akarták szabadítani, úgy, hogy a csendőrök kénytelenek voltak fegyvereiket használni.

Román lapszemle.

A napokban Bukarestből írták e sorokat hozzánk: »Mellékelve küldöm az elaljasult román szabad sajtó megtestesült netovábbját. Bizonyára sajnálatra méltó az, a kiról úgy írnak.«

Siettünk tovább olvasni a mellékletnek két ironnal megjelölt cikkét, mely a »nagy Frigyes unokájához« tehát Károly királyhoz van intézve, guynyal, mocskokkal illetvén a koronás királyt, olyan hangon, melyhez hasonlót csak Romániában lehet hallani. — Nem idézünk belőle, csak jelezni kívántuk, hogy milyen a romániai sajtó legelső királyra iránt. Végül azt ajánlja, hogy nyisson a királyi palotában ó-szer kereskedést és írja fel a czégtáblára ezt: »Egyetemes raktár. Nagy Frigyes unokájához.« Oh, hol ilyeneket lehet írni, ott már a forradalomtól csak egy hajszál választ el.

A »Tribuna« mégis mintegy elégtelenül értesíti olvasóit, hogy a romániai sajtó mennyire védelmébe vette Doda Trajánt. Ő nem is meri azt a védelmet közölni, mert megütné a bokáját. Egy kicsikét mégis észre tért az atyafi! Még sem állja meg, hogy ne közzöljön valamicskét, melyért hiszi, hogy nem kerül esküszék elibe.

Egy bukaresti lap így végzi — úgy mond — vezércikkét: »A mi minket, itteni románokat illet, azt hiszszük, helyes lenne, hogy az egész sajtó tiltakozása mellett hívjanak össze városonként népgyűléseket és tiltakozzanak testvéreik ezen méltatlan és igazságtalan üldöztetése ellen, midőn mi ugyan abban az időben ezer meg ezer magyarnak adunk földünkön menedéket s legszélesebb szabadságot adunk nekik akárminő vállalatra, s megengedjük, hogy magyar iskolák és templomaik legyenek, hogy különböző nemzeti és emberszereteti czélokra egyleteket alapítsanak, a nélkül, hogy legkevésőbb akadályoznók őket, a nélkül, hogy ürügyet keresnénk embertelen módon, mint az testvéreik Magyarországon bántalmazták a mi tullaó testvéreinket.«

És a Tribunának nincs egy felvilágosító szava, megjegyzése, azokra az indítványozott népgyűlésekre, melyek csak papíron fognak maradni s arra az összehasonlításra, melyet a romániai magyarok és magyarhoni románok között tesz az a bukaresti román lap. Ha a Tribunának nem volt erre megjegyzése, megtehetjük mi.

Más állam belügyét Romániában népgyűlések tárgyává tenni még eddig nem volt módiban s ezután sem lesz. — A romániai magyarok többnyire magyar alattvalók levén, Románia belügyeibe egyáltalán nem

elegyedhetnek, mert polgári jogokkal ott nem bírhatnak s midőn már birnak, akkor már nem magyarok, hanem románok. Románia nem ismer nemzetiségi törvényt.

A Romániában utlevéllel tartózkodó magyarok templommal és saját nyelvű népiskolákkal bírnak, ez tény: de ez hazánkban is így van, minden nemzetiség saját anyanyelvét használja templomban és iskolában. Az állam nyelvét Romániában is tanítják a magyar iskolákban, tanítják nálunk is nemzetiségi iskolákban. E téren tehát szent a békeség. — Pacurar, Bobancu, Albu, Szlavics és Doda nem azért kerültek esküdszék elibe s onnan fogházba, mert románul imádkoztak, írtak, hanem azért, mert nyelvrokonaik, a magyar nemzet mint politikai nemzet ellen izgatták, holott ők is tagjai annak a politikai nemzetnek. Nem azért kap valaki sajtópert, mert román, német, tót, szerb lapot szerkeszt, hanem az izgatásért. Így járt Doda tábornok is. — Hát már csak elvégezzük a mi belügyeinket a romániai népgyűlések hozzájárulása nélkül is.

Hanem a tribunisták mégis okos emberek, mert egy kis reménysugárt nyújtanak olvasóinknak, hogy odaát lakó testvéreik mennyire boldogulnak értük. Többet ártanak ők ezzel, mint használnak, de ezzel ők nem gondolnak, hanem verik mellüket, hogy milyen legények voltak ők 1848-ban, milyen rendet csináltak az országban.

Valami Csurku Sándorról írt közelebb az »Emlenzék« vezércikkét, a miben előszélte, hogy álszakkállal járt át hozzánk Pitestről. Ezt nagyon zokon veszi a »Tribuna« s rak egy csomo kérdőjelt, de azért még sem mondja meg ő sem, hogy ki tehát az a Csurku és hol van az ő hazája.

A »Gaz.« két cikkben szidja a sovenista magyar lapokat — nem sovenista magyar lap egy sincs — hogy miért hasonlították Doda generálist Strossmayer püspökhöz, holott azok különböző dolgokat cselekedtek. Igaz az eszközök nem azok; egyik sürgönyt, a másik kiáltványt írt; egyik külföldre, másik hazai polgárokhoz intézett.

Egyik 19, a másik egy hián husz.

Czenkalji.

† Ifj. Perczel Mór.

Egy élete delében lévő férfit, a megtestesült genialitást, egy nagy reményekre jogosított szakembert, egy kitűnő hazafit: ifj. Perczel Mór, m. kir. államvasuti főfelügyelőt, ragadta ki az élők szeretetei köréből a kérlelhetetlen halál.

A ki ismerte e férfit, annak törzsúrás gyanánt nyíllal át szíven a halálhír, mert Perczel Mór azon kevés emberek közül való volt, a kik hódítottak ott, a hol megjelentek; a kik fájdalmat hagytak hátra ott, honnan eltávoztak.

Mi volt Perczel mint szakember, mint mérnök, gyors pályafutása igazolja: valódi genialitás, a kinek neve az államtitkár-jelöltek közt említettett akkor, midőn Baross Gábor miniszter lett.

De mi volt Perczel mint ember, mint magyar hazafi, azt kevesen tudják jobban, mint mi brassói magyarok, kik részesei voltunk néhány éven át az ő áldásának, mert itt léte valóban áldás volt nekünk, a mily csapás lett eltávozása.

Az az idő soha sem fog elmosódni emlékünkből s míg Brassóban csak egy magyar fog lakni, apáról fiúra

Czigánykodás.

Írta: Kóds Ferencz.

I.

Ritka az a község Brassóvármegyében, Brassóvárosát sem véve ki, a melyben több-kevesebb cigány ne laknék részint a község valamelyik végén, részint a községtől bizonyos távolságban, sátrak alatt vagy ugynevezett hurubákban (bordélyokban.) A községekben lakók többnyire házakban laknak, de a házaknak olyan szegényes külsejük van, mikép maguk elárulnák azt, hogy azokban cigányok laknak, ha nem is láthatnók a kerítés nélkül álló házak előtt a többnyire félmesztelen borzas kisebb-nagyobb gyermekeket.

Ez alkalommal a krizbai cigányokat fogom ismertetni.

Krizbán kétféle cigány lakik. A községnek Barca-Ujfalu felé eső végén az út mellett lakik öt család s az ugynevezett cigóniában, a hegy alatt, tizenegy család. Ezek még tudnak cigányul s többnyire iparral foglalkoznak s nem tartják magukat a kis Krizba oldalon lakó oláh-cigányokkal egy nemzetségnek. Az ugynevezett oláh-cigányok, kik a községtől északra, egy jó kilométernyire az ugynevezett kis Krizba oldalon, a kis Krizba patak mellett laknak, érdemlik különös figyelmünket, miután már annyira eloláhosodtak, hogy egyetlen szót sem tudnak cigányul s mintegy

önérzettel kérkednek azzal, hogy ők nem aféle nemzetség, minők a községbeliek.

Fogalommal sem bírnak arról, hogy eleik mikor telepedtek le a kis-krizbai oldalra, mely az ottani ág. evang. egyház tulajdona.

Mult év, 1887. május hóban meglátogattam őket telepükön Buna Sándor közs. jegyzővel, Szemerjai Károly és Szabó Gergely közs. iskolai tanítókkal, remélve, hogy ha előttük ismeretes egyénekkel megyek hozzájuk: több bizalommal fognak irántam viseltetni s valahogyan elárulják, hogy még tudnak cigányul. Összesen tizenhatsz bordélyban laknak, tizenhatsz család, 76 lélek. Vajdájok Morár István természetes, középkorú értelmes cigány.

A bordélyok vesszőből vannak fonva, alakjuk kerek, szalmával fedve, közepén a földön szabad tűzhely, körös-körül egy-egy vessző-lócza, azon egy-egy láda, kevés ágynemű és evőeszközök, tányérok, tálak fakanalak.

A bordélyok nincsenek sorba építve, hanem a legnagyobb rendtelenségben s e miatt, ha főleg szeles időben valamelyik bordély kigyulladna, menthetetlenül összeégne az egész telep. Bementem több bordélyba, megtekinteni annak berendezését. Szívesen megmuto-gattak minden apróságot s főleg a nők — miután egy pár krajczárt csusztattam egy-egy gyereknek — igen

beszédeselek lettek. Természetesen mind oláhul folyt a beszélgetés. Hasztalan kísérlettem meg velük a cigány nyelvet, hasztalan mondtam egy-egy tréfás cigányverset, melyre, ha cigányul tud, akármelyik elmosolyodik. Mindenre ez lön a válasz: »Nu scimu Domnule«, azaz: uram, nem tudunk.

Vallásukra nézve mind görög-keletiek s eloláhosodásuknak indító oka ez lehetett. Fizetnek minden egyházi funkciót, mint mondák, még pedig készpénzben, mert a nélkül nem lehet az életbe belépni, ebben élni és ebből egy jobb életbe át menni. . . . A keresztelest fizetnek 30 krt, az esketésért a lelkésznek 7, az esperesnek 4 frtot, már t. i. a ki teheti. Temetésért, s p. nagy halottért 2 frt 35 krt a papnak és 20—40 krt a kántornak, gyermekért 1 frt 80 krt a papnak és 35 krt a kántornak. Mint tudva van, a gr. keleti egyházban a pap a temetésről nem hiányozhatik. A földért is, melyen laknak, mindenik család fizet egy-egy bordélyért 1 frt 50 krt.

Önként kérdezhetjük, hogy honnan telik ki mindez és az élet fentartása, étel-ital, olyan embereknél, a kiknek a bordélyhelyen s kis udvarán kívül nincs más földjük?

(Folytatása következik.)

fog szállni a hagyomány, hogy volt egy magyar ember Brassóban, a ki csodákat művelt: ifj. Perczel Mór. És e férfi, e lángelkű hazafi nincs többé. A munkától, a tett mezejéről, rövid betegség után ragadta el őt a kegyetlen halál; őt, a félt, ki — bár sokat tett már fiatalága dacára — csak most tehetett volna igazán sokat, midőn szélesebb működési tere nyílt.

Ifj. Perczel Mór a forradalmi évek gyermeke. Mint oly nagy idők gyermeke, csak nagyrahevített lehetett.

Atyja magyar tábornok volt a szabadságharcban, ki most ott áll fájdalomtól megtörötten imádott fia sírjánál.

A forradalom után, mint dicső szabadságharcunk annyi jelesének, neki is menekülnie kellett s ő családjával együtt előbb Angliába, onnan pedig Észak-Amerikába ment, hol száműzetése éveit töltötte.

A fiatal Mór Angliában végezte tanulmányait, hol mérnöki oklevelet is nyert.

1865-ben a száműzetés kinjaitól megtörött tábornok hazajött családjával, átvéve birtokai kezelését.

Ifj. Perczel Mór rögtön a gyakorlati élet terére lépett, vasutépítkezéseknél kezdve szolgálatát. Az épülő m. kir. államvasutaknál a fiatal mérnök kitűnő szolgálatokat tett, olyannyira, hogy már 1874-ben felügyelővé lett, bár csak 3 évvel előbb lépett állami szolgálatba s 1875-ben ezen minőségben Brassóba helyeztetett.

Minő szerepet vitt ifj. Perczel Mór Brassóban s különösen a magyarság között, az köztudomású, Perczel nevét Brassóban csaknem minden gyermek ismeri. Középpontja volt a magyarságnak, vezére, kit tisztelet és szeretet környezett mindenütt s kihez ragaszkodott mindegyikünk. A magyarok bálványozták, a románok szerették, a szászok tisztelték s félték tőle. A mit Perczel kezdeményezett, annak sikerülnie kellett, mert a személye iránti szeretethez hozzájárult az ő önzetlen, önfeláldozó, lankadást nem ismerő munkássága. Ennek volt köszönhető az 1878. évi képviselőválasztási siker, midőn az egyesült magyar-oláh párt fényes diadalt aratott a szászokon Brassó város mindkét kerületében. E diadal a Perczel diadala, az ő érdeme volt.

1876-ban reábiztatott a brassó-predeáli vonatot kiépítése. Ez talán legnehezebb vonala az országnak — műszaki szempontból s mégis aránylag egyike a legolcsóbbaknak. E vonal Perczelt dicséri s hogy mily méltán, bizonyítja az a körülmény is, hogy elismerésül a korona Ferencz József-rend lovagkeresztjével tüntette ki.

E vonal elkészülte után Perczel elhelyeztetett Brassóból, fontosabb pozícióban volt reá szükség. Ez idő valóságos gyász volt a brassói magyarságnak, mely hatalmasabb erőt veszítette el Perczelben.

Innen Szabadkára, onnan ezelőtt alig három évvel Kolozsvárra, az erdélyi részek üzletvezetője nevezetett ki.

Kolozsvárt nem csekélyebb szeretet s tisztelet köréül, mint Brassóban, de valamint nekünk is el kellett őt veszíteni, Kolozsvár sem tarthatta meg, mert csakhamar, a tavasz óta a legfontosabb üzletvezetőség, fővárosinak élére hivatott meg.

Itt érte el a halál az alig 40 éves férfit, kit román kívül egy bánatos özvegy — Haller Lélia grófnő — öt gyermek gyászol (három első nejétől.)

Perczel Mór tehát nincs többé. Egy forró könyvel szemünkben időzünk e férfi emlékének, kinek e város magyarsága annyi hálával tartozik. Rójuk le e halál a halott iránt. Örizzük meg emlékét az enyétől. A szíveken kívül legyen nyíltan beszélő jele a halálnak: emeljünk emléket neki.

Brassói magyarok, kik részesei valót az ő munkásságának, adjátok össze filléreiteket, tegyünk apítványt az E. M. K. E.-ben: ifj. Perczel Mór emlékére — a brassói magyarság.

Ez méltó emléke lesz a kedves halottnak, ki életében embertársainak, hazájának szentelte. — Ez fényes diadal egyáltalán arra is, hogy a ki önzetlenül polgártársai javán munkál, annak neve nem veszt el, fennmaradjon polgártársai.

Egy humánus intézmény.

Az 1886. évi május hó 24-én 29112 szám alatt belügyminiszter egy helyi egyesület alapszabályait adta jóvá. Nemsokára ez után, tehát az 1886-ik évben, magyar társadalmunk néhány férfa gyűlt össze a magyar kaszinó helyiségében azon célból, hogy tényleg szervezze is az egyesületet, melynek alapszabályai működéséről mindnyájan megvalánk győződve.

Megtörtént. A brassói rongyos egyesület, melynek célja: a szegény magyar iskolás gyermekeket ruhával ellátni, megalakult. Meg kell vallanunk, hogy az egyesület körülmények és viszonyokhoz képest nem eredménytelen működésünk, noha reményünket, várakozásunkat nem is mindenben látjuk kielégítve. Nem hatolt még át ügyünk célzata társadalmunk minden rétegén, nem ismerkedett meg törekvésünkkel társadalmunk igen sok tényezője.

Legyen szabad azért nekem e helyen, a rongyos egyesület lángelkű apostola s életre hívója, fájdalom, már csak néhai dr. Jenei Viktor ur által egybeállított tájékoztató nyomán, elmondani egyet-mást ügyünk s egyesületünk érdekében. — Vajha ez által hozzájárulhatnék azon humánus és szent cél állandósításához s megerősítéséhez, melyet mindnyájunknak munkálnunk kell, ha értelmes és becsületes népet akarunk nevelni.

„A szegény tanulókat segélyező egyesület két alapgondolaton sarkallik. Egyikben a cél, másikban az eszköz van felölve, — Régi és állandó panasz, hogy a tanköteles gyermekek nagy része nem járhat iskolába szegénység-nevszerint: *ruhahiány* miatt. Mig e baj létezik, addig, a népoktatási törvényt exequálni nem lehet; nem segíthet e bajon sem büntetés, sem tanfelügyelői erély; mert lehetetlenségre senkit sem lehet kötelezni.

Midőn jó iskolát s abba derék tanítót állítunk: még csak fél munkát végeztünk. Gondoskodnunk kell arról is, hogy minden tanköteles gyermek — a legszegényebb árva is — járhasson iskolába, legyen ruhája, csizmája télvíz idején, nehogy hiába várakozzék reája a jó iskola és derék tanító. — Midőn erről is gondoskodtunk: csak akkor lesz a népnevelés érdekében végzett munkánk egész munka.

Tehát *ruházunk fel ama szegény tanköteles gyermekeket, a kik a ruházat hiánya miatt nem járhatnak iskolába.* Ez a mi egyesületünknek, a *rongyos egyesületnek* első alapgondolata, mely a célt jelöli meg.“

(Vége következik.)

Helyi és vidéki hírek.

E. M. K. E. Az Emke. igazgató választmánya három felhívást bocsátott ki. Egyet a nőkhez, melyet már közöltünk, egyet a törvényhatóságokhoz s városokhoz és egyet a hazai pénztintézetekhez. Az utóbbiakat tér szűke miatt ma nem közölhetjük.

A walesi herceg október 2-án lerándul Sinaiába, hogy meglátogassa a román királyi párt; Romániából hajón tér vissza Budapestre, hogy megtekintesse a Vaskapu-szorost. Innen azután Görgénybe, a trónörökös vadászataira megy.

Iparos értekezlet. A brassói kereskedelmi és iparkamara tegnap d. u. a Gewerbeverein helyiségében értekezletet tartott az országos közvállalkozási szövetség megtartása tárgyában. A tárgy fontosságához képest nagyon gyengén volt az értekezlet látogatva s különösen hiányoztak onnan a posztások, kik közül csak kettő jelent meg, a szijgyártók, kik közül egy sem. Képviselve volt S.-Szentgyörgy, K.-Vásárhely, Fogaras, Szeben, Szász-Régen, Segesvár. A gyűlést Schlandt Gottlieb kamarai alelnök hosszabb beszéddel nyitotta meg, majd átadta a szót Zay Adolf orsz. képviselőnek, ki hosszabb német-magyar beszéddel igen talpraesetten indokolta az orsz. szövetség eszméjét, felhívta az iparosságot, hogy ahhoz csatlakozzanak. Zay helyesléssel találkozott beszéde után élénk eszmecsere fejlődött ki az ügy fölött, melyen részt vett Dück József, Korodi Mihály, Sztéryni József, Tuzson Elek, Czell Vilmos, Láng Henrik, Papp Elek és mások. Hosszabb vita keletkezett a Sztéryni által felvetett eszme körül, hogy minden erővel oda kellett hatni, hogy pályázat ne irassék ki. Felolvastattak az alapszabálytervezetek német s magyar szövegei is, végül Sztéryni József a jelenlevők elismerésének adva kifejezést a kamara s az előadó iránt, mely egyuttal jegyzőkönyvileg is kimondatott, állást foglalt az országos szövetség végrehajtó-bizottsági elnökének ez ügyet diskreditáló eljárása ellen s indítványozta, hogy a kamara csatlakozzék s közelebből megtaátandó erdélyi iparos kongressushoz, mit azonban Zay s Korodi elleneztek. Nagyon jó benyomást tett Dück József felhívása, ki egyelértve Sztérynival kifejezést adott azon meggyőződésének, hogy a szövetségbe — ily alakban — csak kényszerűségből megy bele, mert jobb nincs. A gyűlés nagyon tapintatosan vezetett, a mi egyrészt Schlandt Ede elnök, másrészt Jekelius Jenő titkár érdeme.

Színészet. Az E. M. K. E. brassómezei választmánya színészeti szakosztályának tagjai, névszerint: Binder Jenő, Fellner Lajos, Orbán Ferencz és Rombauer Emil urak, ezennel értesítetnek, hogy a szakosztály ezentul minden szombaton este 6 órakor a kaszinó helyiségében ülést tart. Nagy Gyula, szakoszt. elnök; Sztéryni József, szakoszt. titkár.

Külvonlat Bécsbe. A brassói kereskedelmi és iparegyesület hivatalosan részt vesz azon kirándulásban, melyet a m. kir. államvasutak Brassó városi menetjegyirodája f. évi október 8-án rendez. Az egyesület választmánya célul tűzte ki, az alsó-ausztriai iparkamara felhívására.

Állítás tömeges tanulmányozását. Az utazási költség Brassóból Bécsig és vissza II. oszt. 41 frt, III. oszt. 30 frt. Megemlítésre méltó, hogy ugyanez időben lesznek Bécsben a német császár, a szerb és román királyok. Az új Burg-színház is ekkor fog megnyitni. A városi menetjegyiroda elszállásolásra s ellátásra is gondoskodik. Jelentkezések október hó 3-ig fogadtatnak el akár a brassói kereskedelmi és iparegyesületnél, akár közvetlen a brassói városi menetjegyi-irodánál. A kirándulásban részt vehetnek az összes m. k. államvasuti állomások Brassó-Kolozsvár között. — Mint értesülünk, Bécsben hivatalos fogadtatás is lesz.

Csáky Albin gróf kultuszminiszter folyó hó 26-án fogadta tisztikarát, a melyet Berzeviczy Albert államtitkár mutatott be az új miniszternek, hosszabb beszéddel üdvözölve őt. A miniszter szintén hosszabban felelt, majd bemutattatá magának az osztályok főnökeit, később pedig sorba látogatta az egyes osztályokat.

Szállítás a m. kir. államvasutaknak. A m. klr. államvasutak igazgatósága új versenytárgyalást hirdetett 21,000 drb. I. rangú közbelső tölgytálpfára, mint-hogy az első tárgyalás ez ügyben eredménytelen volt. Bővebb részletekkel készségesen szolgál a brassói kereskedelmi és iparegyesület titkársága.

A pápa a munkásoknak. Mint Rómából jelentik, a pápa az Umilla utcában félmillió lirán palotát vásárolt, melyet a római legény- és munkásegyletnek ajándékozott.

Nemeslelkű halott. Budapest egy közönséges polgári ember halt meg, hátrahagyva minden vagyonát jótékony célokra. Az elhunyt a következőknek hagyományozott: 1. a gyermekkert létesítésére 4000 frtot; 2. az orsz. nőiparegyesületnek 2000 frtot; 3. a Rander gyermekmenedékhelynek 15,000 frtot; 4. a budapesti szegény gyermekkert egyesületnek 2200 frtot; 5. a budapesti bölcsőde egyesületnek 450 frtot; 6. a Mária-féle cselédek segélyező intézetnek 9700 frtot; 7. a joghallgatókat segítő egyesületnek 500 frtot; 8. a csángók betelepítésére 5000 frtot; 9. a váci siket; némák intézetének 4050 frtot; 10. női kóroda alapítvárára 66,000 frtot; a szabadságszoborra 2000 frtot. 12. a Rókus-kórházból kikerült lábbadozó betegeknek 3000 frtot; 13. a tanítók országos árvaházának 3500 frtot és a Rókus-kórház szükségleteire 2000 frtot.

Táviratok.

Budapest, szept. 29. (A „Brassó“ eredeti távirata.) A nagyszombati esetre vonatkozólag értesülünk, hogy az ujabban támadt konfliktus a tanfelügyelő s kath. képezdei igazgató közt ép úgy meglepte a közoktatási miniszteriumot, mint a primást, mert sem a tanfelügyelőnek, sem az igazgatónak újabb utasítások nem adatnak és azok mindketten saját kezdeményezésükből jártak el.

Páris, szept. 29. (A „Brassó“ eredeti távirata.) A minisztertanácsban a kamarák összehívása október tizenötödikére tűzetett ki.

Belgrád, szept. 29. (A „Brassó“ eredeti távirata.) Határozottan állítható, hogy sem részleges, sem általános kormányválság nem forog fenn.

Berlin, szept. 29. (A „Brassó“ eredeti távirata.) A kancellár már tegnapelőtt felszólította a bíróságot, hogy a „Rundschau“ kiadója ellen indítsa meg a vizsgálatot.

Bécs, szept. 29. (Eredeti távirata.) Felisdorf mellett tegnap megtartott Shrapnel gyakorlaton nagy meglepetést okozott eset történt. Miután a király kiadta a parancsot a tüzelés megszüntetésére, kíséretével az erődítésekhez lovagolt, hogy a lövegek hatásáról meggyőződjék. Midőn ő felsége mintegy 300 méternyire volt az erődítésektől, még egy ágyulövés hangzott el és egy 12 centiméteres ágyuból kilőtt Shrapnel bevágott a gyalog-védő sáncz oldalába, magosan felszórva a homokot. Kétségtelen, hogy az ágyu legénysége nem halotta a tüzelést beszüntető jelt. A király azonban nem forgott veszélyben, mert az a pont, a hol akkor haladt, kívül esett a lőtávolon.

Brassói piaczi árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1888. szeptember hó 27-én.

Román papirpénz à 20 frankos	9.33 vétel	9.35 eladás
ezüstpénz à 20	9.30	9.35
Napoleon d'or (aranypénz)	9.55	9.58
Török lira	10.80	10.82
Arany	5.70	5.72
Orosz papírrubel	128.—	129.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Sztéryni József.

Hirdetmény.

A Brassó városi 1889. évre való képviselő testület számára leendő legtöbb adót fizetők lajstroma végleges megállapítása céljából, alólírt bizottság — az 1886. évi XXII. t. cz. 33. §-a értelmében — folyó évi október hó 3-ik napján 3 órakor a városi tanácsház termében nyilvános ülést tartand.

Erre az érdekeltek figyelmeztetnek.

Brassó, 1888. évi szept. 28.

Juon Lengern,
a legtöbb adót fizetők összeiró bizottságának elnöke.

Ad. 6714. — 1888. tllkvi számhoz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az *Albina hitel- és takarékpénztár* végrehajtónak *Albuletz Stán George* végrehajtást szenvedő elleni 303 frt 12 kr tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő Csernátfalu határára fekvő a csernátfalusi 517. számú telekjegyzőkönyvben 2—9. rend 918, 1302, 1930, 1673, 1924, 5435, 2555, 2688. hrszámok alatt foglalt fekvőkre 559 frt kik áltái árban az 1881. évi 60. t. cz. 163 §-a értelmében *Albuletz Stán s neje Albuletz Stanea* javára bejegyzett élethossziglani haszonélvezeti jog érintetlen hagyásával elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi október hó 13-ik napján délelőtt 9 órakor Csernátfalu községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át — vagy is 55 frt 90 krt készpénzben, — vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42 dik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban óvadékképes értékpapir letenni, az 1881. évi LX. t. czikk 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelye-

zéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Brass, 1888. július hó 25.

A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.
(329) 1—1 Kovács, egyes bír.

Pályázat.

A brassómezei államutakon két utkaparói állás üresedésbe jutván, felhivatnak mindazok, kik ezen állásokra pályázni kívánnak, hogy okmányaikkal ellátva ez évi október hó 15-ig alólírotnál (Brassó, Roll Gyula-féle ház a fellegváron) jelentkezzenek. Ugyanazon államutakon több napszamos is alkalmazást nyer. Ezen állásokra csak oly egyének alkalmaztatnak, kik kiszolgált katonák, irni és olvasni tudnak, a magyart tökéletesen s lehetőleg a román nyelvet is bírják, ép és erőteljes ügyes férfiak, kik 40 évesnél nem korosabbak.

Máriacelli gyomorcsöppek.

Kitűnő hatású szer a gyomor minden betegségeiben.

Védjegy.
Főfőmulhatatlan étvágyhiány, gyomorgöngyöseség, rossz illatú léleket, felfúvódás, savanyú felbőffenés, kólika, gyomorhurut, gyomorfégés, homok- és daraképződés, túlságos nyálkaképződés, sárgaság, undor és hányás, főfőjás (ha a gyomortól ered), gyomorgöngyös, székszorulás, a gyomornak étellel és italokkal való túltelítése, giliszták, lép-, máj- és aranyeres bántalmak eseteiben. — Egy üvege ára használati utasítással együtt 40 kr., kettős palack 70 kr.

Központi szétküldés Brády Károly gyógyszerész által Kremsierben (Morvaország).

Kapható minden gyógyszerárban.

Óvás! A valódi máriacelli gyomorcsöppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódiság jeléül minden üvegnek piros, a fenti védjeggyel ellátott borítékba kell göngyölvé lennie és a minden üveghez mellékelte használati utasításon meg kell jegyezve lenni, hogy az Kremsierben Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.

Valódi minőségben kapható: Brassóban Goos J., Hornung Gyula, Jekelius J. özvegye, Kellermen Ferencz a „Fehér templom”-hoz; Kugler E. a „Hígea”-hoz címzett és Schuster L. K. gyógyszerárban; — Fogarason Bildner, Hermann gyógyszer.; Földvártn Schneider Vilmos gyógyszer.; Köhalmomban Melas Ede és Wolff E. gyógyszer.; Sepső-Szentgyörgyön Beteg Bálint és Barabás Ferencz gyógyszerészeknél; Tusnádn fűrdőn Dobay Lajos gyógyszerárban. (84) 20—25

• Mindenféle ruha- és kalapdiszek a legújabb divat szerint. •

LASKAI ÁRPÁD

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖMY-RAKTÁRA

(Brassó, virág.sor 325. sz. a.)

ajánlja úgy a helybeli, mint vidéki m. t. közönségnek az

ősz és téli évadra

gazdagon berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, kesztyűk stb, a legjutányosabb árak mellett.

Felsők és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készíttetnek.

• Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben. •

A legjobb

brünni szöveteket

szállítja gyári áron a

SIEGEL-I HOF

posztógyári raktár Brünnben.

Egy elegáns ősz- vagy téli

férfi-öltönyre

elég egy szelvény 3-10 mtr, vagyis 4 bécsi rőf hosszúságban.

Egy szelvény ára:

4-80 frt közönséges,

7-75 „ finom, (02-03-04-05)

10-50 „ finomabb,

12-40 „ legfinomabb

valódi gyapjúból.

Ezenkívül kaphatók legnagyobb választékban: selyemmel átszőtt kamgarnok, felső-kabát szövetek, palmerstonok és boy telikabátokra; loden, vadászok és gazdák számára, peruvienne és tosking salonruhák, szövetek női ruhák számára stb. Jó árúért és pontos kiszolgáltatásért kezeség.

Minták ingyen s bérmentve.

A v i s o !

Van szerencsénk tisztelettel tudatni a n. é. közönséggel, hogy ismételtén van készletünk mindennemű

sonka-, kolbász- és szalonnából stb.

valamint kapható nálunk

naponként friss marhahús klgreja 32 kr, borju- és sertéshús.

Együttal tudatjuk, hogy Buretta István ur kilépett üzletünk ből.

Midőn magunkat a n. é. közönség b. jóindulatába ajánlanók, biztosítjuk pontos, jó szolgálat s olcsó árakról.

Kivaló tisztelettel

Kórodi és Haberler.

(327) 1—3

Szám 5600. — 1888.

(325) 2—3

Hirdetmény.

Az alulírt városkapitányságnál következő talált s az illető megtalálók által átszolgáltatott tárgyak vannak letétben: több pénzösszeg ezüst- s papírpénzben, több ékszer, mint: broche, karperecz, fülbevaló, egy arany női-óra lánczczal, — továbbá különböző kendők, esőernyők és képek.

Erről jelen hirdetés azon megjegyzéssel tétetik közzé, hogy a vesztesek a tulajdonukat képező tárgyakat, ha arra vonatkozó tulajdonjogukat igazolni tudják, ezen hivatalnál átvehetik.

Azon tárgyakra nézve, melyek jelen hirdetés közzétételének napjától számítandó egy év alatt fel nem vétetnek, a törvény rendelkezései fognak alkalmaztatni.

Brassó, 1888. szeptember hó 19-én.

A városkapitányság.

Minden folyóirat, füzetes mű stb.

gyorsan, portamentesen rendeltetik meg

ZEIDNER H. és DRESSNANDT H. utódja

könyvkereskedők által

Brassóban, — a Buzasoron, valamint beszereztenek régi vagy folyó évfolyamok hiányzó füzetek.

Ugyanitt elfogadtatnak előfizetések akármely füzet- vagy kötetlől kezdődőleg s melyek díjtalanul házhoz szállíttatnak. (324) 1—3

A „Fekete Medve“

vendéglőt Bolonya kut-uteza 370. szám alatt

Szent-Mihály naptól átvéven, van szerencsém tisztelettel ajánlani magam a n. é. közönség szíves jóindulatába.

Kitűnő ételek s italok, valamint pontos szolgálat.

A t. vidéki közönségnek jó s olcsó szobák állanak rendelkezésre; nemkülönben kocsijaik s lovaik számára szin, istálló, széna, zab stb.

Nagybecsű pártfogásért esedezik

kiváló tisztelettel

Canabé Gergely,

vendéglős.

RÉPÁTI ásványviz!

A csak rövid idő óta forgalomban lévő, kitűnő tulajdonságai és kellemes íze miatt általános elismerésnek és közkedveltségnek örvendő

Répáti ásványviz

minden időben friss töltésben kapható: a legtöbb fűszerüzletben, gyógytárban és vendéglőben, valamint nagyobb mennyiség átvételénél

a főraktárban:

GIESEL G.-nél,

(296) 6—12

Brassó, Szinház-utoza 312.